

ARDIL

Güven Turan 1943'te Sinop, Gerze'de doğdu. Ortaöğrenimini Samsun'da Maarif Koleji'nde tamamladı. DTCF İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi (1968). Aynı üniversitede yüksek lisansını tamamladı (1973) ve İngilizce okutmanlığı yaptı. 1976-1995 yıllarında İstanbul'da reklamcılık alanında çalıştı. 1996'dan beri Yapı Kredi Yayınları'nda görev yapıyor.

Dalyan ile 1979 Türk Dil Kurumu Roman Ödülü'nü, *Düş Günler* ile 1990 Yunus Nadi Yayınlanmış Öykü Kitabı Ödülü'nü, *Bir Albümde Dört Mevsim* ile 1991 Yunus Nadi Yayınlanmamış Şiir Kitabı Ödülü'nü, *Cendere* ile 2004 Altın Portakal Şiir Ödülü'nü, *Süregelen* ile 2005 Memet Fuat Deneme Ödülü'nü; 2016 PEN Türkiye Şiir Ödülü'nü kazandı. International Writing Program (ABD, 1980), British Council Cambridge Seminars (İngiltere, 1998), Voix de la Méditerranée (Fransa, 2002) gibi uluslararası etkinliklere katıldı.

Kitapları

Roman: *Dalyan* (1978), *Yalnız mısın?* (1987), *Soğuk Tüylü Martı* (1992), *Üçlü: Dalyan - Yalnız mısın?* - *Soğuk Tüylü Martı* (2002), *Yaz Üçgeni* (2015).

Şiir: *Güneşler.. Gölgeler..* (1981), *Peş* (1982), *Sevda Yorumları* (1990), *Bir Albümde Dört Mevsim* (1991), *İkaros'un Uçuşu* (1993), *Toplu Şiirler* (1995), *101 Bir Dize* (1996), *Gizli Alanlar* (1997), *Görülen Kentler* (1999), *İz Sürmek* (2001), *Cendere* (2003), *Çıkış* (2008), *Dönüş* (2010), *İkinci: Toplu Şiirler 1994-2010* (2010).

Öykü: *Düş Günler* (1989), *Zemberek* (2009).

Deneme-Eleştiri: *Kendini Okumak* (1987), *Bakır Çalığı* (1994), *Yazıyla Yaşamak* (1996), *Çerçevenin Dışından* (2004), *Süregelen* (2005).

*Güven Turan'ın
YKY'deki kitapları:*

- İkaros'un Uçuşu (1993)*
Toplu Şiirler (1963-1993) (1995)
Yazıyla Yaşamak (1996)
101 Bir Dize (1996)
Gizli Alanlar (1997)
Düş Günler (1998)
Görülen Kentler (1999)
İz Sürmek (2001)
Üçlü (2002)
Cendere (2003)
Çerçevenin Dışından (2004)
Süregelen (2005)
Bakır Çalığı (2006)
Çıkış (2008)
Zemberek (2009)
Dönüş (2010)
İkinci (Toplu Şiirler 1994-2010) (2012)
Yaz Üçgeni (2015)
Ardıl (2016)

Güven Turan

ARDIL

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4711
Şiir - 348

Ardıl / Güven Turan

Kitap editörü: **Murat Yalçın**

Kitap tasarımı: **Mehmet Ulusel**
Grafik uygulama: **Akgül Yıldız**

Baskı: Acar Basım ve Cilt San. Tic. A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Caddesi, No: 26, Acar Binası
34524, Haramidere - Beylikdüzü / İstanbul
Tel: (0 212) 422 18 34 Faks: (0 212) 422 18 04
www.acarbasim.com
Sertifika No: 11957

1. baskı: İstanbul, Eylül 2016
ISBN 978-975-08-3737-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2016
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Kemeraltı Caddesi Karaköy Palas No: 4 Kat: 2-3 Karaköy 34425 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

7 • Mukaddime	49 • Uzak Bir Kıyı / B
19 • Gökova Kesişmesi	51 • Karaya Vuran
21 • Midi'de Bir Öğle Öncesi	52 • Eski Bir Aşk
23 • Avignon	53 • Çılgılık
29 • Amasya	54 • Direnen
33 • Nekropolis	55 • Beyazlık
34 • Dönüşüm	56 • Uyarı
35 • Kızılcık	57 • Büyü
36 • Bir Yılın Bitimi	58 • Anka
37 • Bir Kıyıda İç Konuşmaları	59 • Tepegöz
38 • Bir Çocuğun Değişimi	60 • Sirenler
39 • Bakış	61 • Kirke
40 • Temmuz	62 • Sinope
41 • Sası	63 • Styks
42 • Ötede	64 • Gaia
43 • Mübadil	65 • Gezmen
44 • Dört Kapılı	66 • Phantom Sonata
46 • Düz Bir Gün	67 • Yıkım
47 • 35 Yıl Sonra Yazılan Bir Şiir	68 • Gizli
48 • Uzak Bir Kıyı	69 • Yitilen

- 70 • GemiŒe Giden
- 71 • Nisanda Granada'da
- 72 • Lodosla
- 73 • Büyülü
- 74 • BađıŒlanamayan
- 75 • Geride Kalan
- 76 • Gece-Kalem
- 77 • Yarıgecenin Sütü

MUKADDİME

Devridir döner devrilir
Bir suylanı bir yer sarmaşığı
Yıllar hep bir şafak vakti geçer
Doğum saat kaçta olursa olsun
İnsan bir gece yarısı
Alır yeni yaşını
Benzer birbirine ağacın
Dallarıyla kökleri
Gök toprağa benzer
Bulutlar dağlara
Bembeyazdır dünya
Işıktan değil yalnızlıktan
Tek tek oluşumuyla
Yaşayanların: Ateş içenlerin,
Gökyüzünde dolaşırken
Uyuyanların, yer katlarında
Yüzenlerin–
Kanatlılar, ayaklılar,
Yüzgeçliler ahalisi ve
(Kimliği saptanamayan
Kılığında çıktı karşımıza
Kimliğimizi aldı; adını
Anmadığım)

>

Dünya kusurludur
Biz geliriz alırız önümüzü
Yeniden bir nizam vermek üzere
Tarihin tehlikesiz
Donup kalmışlığında ararız
Günlerin anlamını
Örneğimizi seçeriz doğanın
Kayıtsız öğelerinden
Nişan koyup da bilmediğimiz
Anlamalar bırakırız arkamızda
Mektuplar el yazıları günlük
Kırıntıları toplarız
Yaşadığımızı kanıtlamak saydığımız
Yanılmalarımızda

Herşey sevgi adını verdiğimiz
Bir bulup bir yitirdiğimiz
Sözcükle başlar ve biter
Kolayına kaçmaktır bu
Kolayı arar ve gene
Kolayı buluruz
Ertelenen gizlerin yerine
Onu koyarız bir kez daha
Ve önce nefesle başlarız

Ne zamandı
Rüzgârları öğrenmeye başladığım
Bir kış ortasında
Birden kıpkırmızı bir akşam
İnce bir kan çizgisi sıcaklığında
Yayılınca denizin üstüne
Ilıklık tı kayınca soluğumu
“Lodos bu” dedi ustam
Lodosu adlandırdı ilkin
Gitgide sertleşen yelde
Yakılmayan ateşlerde
Camgöbeği bir gökyüzü
Işıldayıp durdu sürahilerde
Uçurumu gördüm
Martıların duvarlara çarptığını
Dindiğini görmedim lodosun

Lodosla poyraz arasında
Bir mevsim devrildi
Bir güz başında
Bulutlar denize değerken
Ve neredeyse işaretle konuşurken
Fenerin başında Ustam ve ben
Serpintiler sağanak sağanak
Didiklerken yüzümüzü
Bütün balıkçı tekneleri
Derinliğine çekilmişti sokakların
İkinci rüzgârın da tanıdım adını

Sonra tekrar tekrar denetledim
Rüzgârları yaşamın içinde
O mendil gibi kıyı tarlasında
Toplasan üç çuval etmez
Buğdayı ayırmak için saptan samandan
On gün esmesini bekledik
Keşşlemenin
Kayığı dağılırken yalın kayalarda
Yıldız-karayelde
Kaptanı belki de onun için
O kadar yakın durdu dalga çatlağına
Ağladığı belli olmasın diye
Başından aşağı boşanan köpüklerde
Yeniyetmeliğimde
Kısacık bir sevişmeden sonra
Uzanınca kanepenin üstüne
O yarı dalgınlık ânında
Sevdiğimin parmakları mıydı okşayan
Yoksa meltem miydi
Bugün düşünüyorum hâlâ
Sonra baş dönmeleri ve bulantılarla
Gündoğusu
Sakin ve belirsiz kible
Hain ve sürekli karayel
Ve batılar batılamaz da
Uzun upuzun yağmurlar

Bulutlarla öğrendim
Yağmuru karı
Ay doğmadan ya da batmadan
Değişmeyeceğini havanın
Ve her zaman rüzgârlara bağlıdır
Yukarıdan inenler
Aşağılarda
Ya ayaklarımızın dibinde
Ya görmediğimiz yerlerde
Adı sayılı sular
Tek bir sözcükle birbirine sürekli kenetlenir
Göğün yeryüzü düşümü olan
Deniz
Ve ırmaklar dişidir
Denizler erdişil
Kendisiyle birleşir
Kendisiyle çoğalır
Sularla rüzgârların çarpışmasındaki uğultu
Bastırır sesini yaşamın
Durdururuz böleriz dünyayı
Toprağa çıkarız böylece

>

Birbirini karřıtlayan
Birbiriyle oluřan ikilemidir
Doğanın su ile toprak
İřte bu göl demek için
Koylara ad vermek için
Adalara çıkabilmek için
Suya mı sınır koymalı
Toprağı mı parçalamalı
Bir koyađa inip
Bir dereyi geçtiđimizde
Dereyi izleyip
Denize kavuřtuđumuzda
Dedi ki Ustam:
“Çünkü topraktır
Havayı sudan ayıran
Suyu tutan ad verdiren
Ama sudur soluđun
Yeryüzündeki ilk varlığı
Herşey suda can alır
Ve nerede verirse versin
Toprakta dağılır
Göğün en derin katlarında
Kanat vuranlar düřtüđünde
Deryaların en derinine
Nice batıp çıksa
Dalıp çıksa
Ya bir kıyıya vurur

Ya dibi bulur sonunda
Ve dibinde kalır
Ve nice deryalara vursak kendimizi
Amaç hep bir sahile ulaşmaktır”
Baktım ve gördüm ki
Su toprakla bağımsızdır
Toprak suyla uzlaşmazdır

Uğul uğul bir karanlığın içinde
İlk su yaz sıcağı katılığında
Derinliksiz bir sonsuzlukla
Uzanır ve çoğalırdı
Giderek yapışınca çeperi
Bu ilk uzayın
Bir çağlayan şakırtısıyla
Soğuk körelme kuruluk
Geldi çöktü
Ondan sonra her su
Bir özlemdir
Hele gece yarısı yağan
Yoğun yağmurlarında
Yaz ortalarının
Birden patlayan şimşek
O ilk ürpertiği getirir
Hep karanlığın içinde görünür
Dikey yalımı yıldırımların